

गृहे आयासविस्तारभेदेन ध्वजाद्यायास्तत्फलं
वर्णदिग्भेदेन ध्वजादीनां विधिविधौ चाह तत्रैव
“विस्तारेण हतं दैर्घ्यं विभजेदृष्टमिततः । यच्छेषं स भवे-
दायोध्वजाद्यास्ते सुखददाः । ध्वजो धूमो हरिः श्वो गौः
खरोभौ वायसोऽष्टमः । पूर्वादिदिग् चार्थानां ध्वजादीनां
सर्वस्थितिः । स्वस्थानात् पञ्चमे स्थाने वैरत्नं च मह-
द्भवेत् । विषमायः शुभः प्रोक्तः समायः शोकदुःखदः ।
स्वस्थानगा वलिष्ठाः स्युर्न चान्यस्थानगाः शुभाः ।
ध्वजः सिंहे तौ च गजे ह्येते गवि शुभप्रदाः । दृषो न
पूजितो ह्यत्र ध्वजः सर्वत्र पूजितः । दृषसिंहगजाश्चैव
कण्डो कर्कटकोटयोः । द्विपः पुनः प्रयोक्तव्यो वापीकूप-
सरः सु च । मृगेन्द्रमाघने दद्याच्छयनेषु गजं पुनः ।
दृषं भोजनपात्रेषु कृत्वादिषु पुनर्ध्वजम् । अग्निवेशसु
सर्वेषु, गृहे वज्रपुपजोविनाम् । धूमं नियोजयेत् केचित्
श्वानं स्तेच्छादिजातिषु । खरो वैश्यगृहे शक्तो ध्वाङ्गुः शेष
कुटीषु च । दृषसिंहगजाश्चापि प्रासादपुरवेशसु । गजाये
वा धुजाये वा गजानां सदनं शुभम् । अत्रालयं ध्वजाये
च खराये दृषभेऽपि वा । उट्टाणां मन्दिरं कार्यं ग-
जाये वा दृषध्वजे । पशुसङ्घे दृषाये च ध्वजाये वा शुभ-
प्रदम् । शय्यासु दृषभः शक्तः पीठे सिंहः शुभप्रदः ।
अमलच्छत्रयस्त्राणां दृषाये वा ध्वजेऽपि वा । पादुकोपा-
नहौ कार्ये सिंहायेऽप्यथ वा ध्वजे । स्वर्णरौप्यादिधातु
नामन्येषां तु ध्वजः स्मृतः । ब्राह्मणे तु ध्वजः ऋतः
प्रतीच्यां काररेऽनुष्ठम् । सिंहश्च भूभृतां शक्त उदीच्यां
च सुखं शुभम् । विशां दृषः प्राग्वदनं गूढाणं दक्षिणे
गजः । सर्वेषामेव चायानां ध्वजः ऋतमो
मतः । ध्वजायः क्षत्रियविशोः प्रशस्तो गुरुरव्ययीत्
सिंहायः सर्वथा त्याज्यो ब्राह्मणेन दृषस्तथा । सिंहाये
शुनि चाये च अल्पायासं प्रजायते । धुजाये पूर्ण-
सिद्धिः स्यादुदुषाथः पशुद्विदः । गजाये सम्पदं
द्विदः गेषायाः शोकदुःखदाः । तथा च ध्वजाद्या
आया यत् सुस्तद्धिदुःखदाराणि स्मरिति फलिनाथे.
“प्रत्यगध्वजं द्वारमथोज्झि पूर्वं हरावुदक् स्यात्
द्विरे च याम्यम्” इति श्रीपल्लुक्तेः “सर्वद्वार इह
ध्वजो वरुणदिग्द्वारं च हित्वा हरिः प्राग्द्वारो
दृषभो गजो यमसुरेशाशुखे स्याच्छुभः” महेश्वरो-
क्तेः । “पश्चादुदक्पूर्वयमे द्विजादितः” सु०चि० ब्राह्म-
णः दिवर्णभेदेन द्वारनिवेशनमुक्तम् द्विजादितः ब्रह्म-

णादिवर्णभेदेन पश्चादादि दिक् गृहद्वारं स्यात् । यथा
ब्राह्मणस्य पश्चान्मुखं गृहद्वारं क्षत्रियस्योदग्दिशि
वैशाख्य पूर्वस्थां, गूढस्य दक्षिणस्याम् इत्यर्थः । उक्तं च
श्रीपतिना “ध्वजे प्रतीच्यां सुखमप्यजानासुदङ्मुख
भूमिभृताश्च सिंहे । विशो दृषः प्राग्वदनं गजे तु गूढस्य
यास्याननसामनन्तीति” । टोडरानन्दे व्यवनः “ध्वजे
परास्यं विप्राणां राज्ञां सिंहेऽप्युदङ्मुखम् । गजे
गूढस्य यास्यास्यं विशः पूर्वमुखं दृषे इति ॥” पी०घा०
गृहाणामायवारंशादिकं तत्फलञ्च विश्व० उक्तं यथा
“पिण्डे नवाङ्गुलैर्गजैरग्निनागादसागरैः । नागैश्च
गुणिते भक्ते क्रमादेते पदार्थकाः । नागाङ्गुलैर्व्या
दृष्टं क्षत्रियैश्च भानुभिः । आयो वारोऽंशको द्रव्य-
दृष्टं क्षत्रियैश्च ध्रुवैः । आयुश्चायं गृहेऽर्च्यं गृहभैक्ष्यं
इतिप्रदम् । संपूर्णाः शुभदा हेतुः स्यात्पूर्णास्त्वितिप्रदाः” ।
अस्यार्थः । इदं गृहदीर्घः ७७ हस्ताः विस्तारः ७ हस्ताः ।
“तथायते तदुभयकोटिघातः” लीला० उक्तदिशा क्षेत्तफ-
लम् २०२ इदं पिण्डं नवाङ्गुलं स्यादिति यथाकामम् नवाङ्गु-
लैर्गुणिते नागाद्यङ्गुलैर्हते आयादयःस्युः । यथा २०२
पिण्डे ८ गुणिते १८२७ । ८ भक्ते शेषाङ्गात् २ आय
सिंहाख्यः । ८ हतः १८२७ । ७ भक्तः शेषः ७ तेन वार
शनिः । ६ गुणः १२१८ । ८ भक्तः शेषः अंशकः (नवां-
शकः) । ८ गुणः १६२४ । १२ भक्तः ४ धनम् । १ गुणः
६०८ । ८ भक्तः शेषः १५५५ । ८ गुणः १६२४ । ७
भक्तः शेषः ४ नक्षत्रं रोहिणी । ८ गुणः १६२४ । १५ भक्तः ।
शेषः ४ चतुर्थी तिथिः । ४ गुणः ८१२ । २७ भक्तः शेषः
२ प्रीतिर्योगः । ८ गुणः १६२४ । १२० भक्तः शेषः ६४ वर्षा
आयुः । आयादीनां प्रयोजनं पी०घा० दर्शितं यथा
अथैषामायादीनां प्रयोजनमुच्यते । आयस्य तावत् “विष-
मायः शुभायैव समायः शोकदुःखदः” इति वसिष्ठोक्तम् ।
“वाराणां च स्वर्यारवारराश्याः सदा वज्रभयप्रदाः ।
शेषस्य हाराणां वारांशाः कर्तुरितार्थसिद्धिदाः” इति यथा
गणितेनागतो भौमवारः सोऽपि निन्द्यः तद्वाशी मेघ-
दृष्टिकौ निन्द्यौ एवमन्येष्वपि राशिषु तत्त्वयंशान्तिन्दाः
“गृहस्यागतं यत्तु तद्द्विराश्यात्मकं यदि । तत्त्वयंश-
वशात्तत् ज्ञातव्यं सर्वदा गृहमिति” तथा च कृत्तिका
द्विराश्यात्मिका तत्रैकाग्रशेषे मेघः । मृगेऽपि द्विजटके शेषे
मिथुनमन्यथा दृषः । पुनर्वसुवर्षशकलय यावत्क्षिपुनमन्यथा
कर्कः । एवमुत्तराफाल्गुन्यादिषु द्विराश्यात्मकेषु हनीय वि